

346 Sorarım Be Dostum

– Necmi Yaprak · 06 Kasım 2010

Ah be dostum Sen gittiğinden beri buraların Ne tadı kaldı ne de tuzu Sesi bile değışti rüzgarların Sanki cümle alem uykuya daldı İnan bana dostum Çok ama çok özlettin kendini Bu kadar ara uzatılır mı ? Her hafta gel demiyorum aşırma seneyi Bu garip dostun yalnız bırakılır mı ? Evden kahveye bile gitmek ölüm geliyor bana Yoluma çıkan taşlara Tekme atacağım ama Kara sular indi ayaklarıma Deliler gibi bakınırım sağıma soluma Selam verecek bir insan evladı kalmadı Sana kötü bir haberim var Ne yazık ki it sürüleri çoğaldı Geçenlerde ne oldu biliyormusun ? Komşunun iti bile beni tanımadı Yüzüme iyi bak desem bile Belli ki o da zıvanadan çıktı Ah be dostum sen olsaydın Bunların hiç biri olmazdı Kimsenin sesi çıkmazdı Şimdi söyle bana Ben sana nasıl kızmıyayım Sana bir yıl daha süre veriyorum Geldin geldin yoksa günah benden gider Gelmezsen şayet Bu itlerin kafasını gözünü yararım Sen sağ ben selamet İş işten geçtikten sonra Geldiğin zaman köye sakın beni sorma Selam bile verme köyümün kuşlarına Volta attığımız yollar küfür eder sana Nasıl geldiğsen sessiz sedasız Öylece çek git Dönüp de bakayım deme Köyün çıkışındaki Selvi ağaçlarına.... Sakın beni rahatsız etme Çoktan uykuya dalmış olacağım O selvi ağacının dibinde Yaradana dua edeceğim Bir an evvel gelsin diye Ben sana o zaman sorarım Sorarım be dostum... Hiç kusuruma bakma Hemi de... Öğle bir soracağım ki.. 06.11.2010